

3. ВЯРА В БОГА

а) Ключови стихове

Евр. 11:1-3, 6; Мт. 17:20

Рим. 10:17; Рим 1:17

б) Въведение

Това е едно естествено движение напред от покаяние от мъртви дела, където центърът на вниманието е бил насочен върху самите нас, а сега той е върху Бога. Мъртвите дела винаги пречат на вярата ни в Бога. Ние трябва да се отвърнем от тях, за да бъдем способни да се обърнем към Бога. Трябва да има покаяние от мъртви дела, което да позволи на вярата ни към Бог да се развива. В действителност всичко, което стои настрана от вярата в Бога, е мъртво (Евр. 11:6; Рим. 14:23).

Вярата, в контекста на тази основна истина, може да бъде определена като "да имаш доверие, сигурност или вяра в друг човек и в неговата дума". Да имаш вяра в Бога означава взаимно доверие от самите нас към Него.

в) Как се развива вярата в Бога?

(i) Като имаме правилния начин на мислене

Вярата е убеждение. Думата "вяра" произлиза от гръцката дума "пистис", което означава 'твърдо убеждение, здрава и радушна вяра, убеждението на истината за всяко нещо' (2 Тим 1:12). Ние трябва да разберем безсмислието на всяко нещо без Бога. Вярата включва отношение на смирение и подчинение на Божията воля (Фил. 2:5-8) и ние трябва да изповядаме това отношение.

(ii) Да разберем, че вярата е реалност

Вярата не е въображение или желание някои неща да съществуват. Това е убеждението на истината, чрез вътрешната вяра на Святия Дух. Ако Бог ни дава вярата за нещо, то ние трябва да бъдем сигурни, че в ума на Бога то наистина съществува и е толкова добро, колкото при нас (Евр. 11:1; Чис. 23:19).

(iii) Да разберем, че вярата в дар от Бога

Ние не можем да направим нищо, за да повярваме. Това не е резултат от умствена гимнастика. Святият Дух трябва да положи в сърцата ни способността да вярваме в Бога.

(iv) Вярата се развива чрез познанието ни за Бога

Ти не можеш да се доверяваш на някой, когото не познаваш. Колкото повече опознаваме Неговата вярност, Неговата любов, Неговия характер, Неговите пътища и колко велик е Той и т.н., толкова повече ще бъдем способни да Му се доверим. Това е основата за истинската вяра в Бога (Вт. 7:9; Пс. 9:10; 1 Сол. 5:24). Ние стигаме до познанието на Бога така, както Святия Дух ни Го разкрива чрез Писанията и чрез пряко откровение, което е в унисон с Библията. Това се затвърждава от практиката в нашия живот като чрез вярата доказваме Бога (Евр. 11:6). Ние наистина не можем да се запознаем с някого, ако не общуваме с него. Ето защо молитвата е чудесен инструмент, който ще ни доведе до познаване на Бога. Вярата винаги разкрива две неща: първо, сърдечно желание всичко, което правим да е по Божията воля, и второ, изповед на пълната ни зависимост от Него. Запомни, Божията вярност е велика и неизчерпаема (Пс. 89:34) и вечна (Пс. 119:90). Ние трябва да предадем себе си на Неговата вярност (1 Пет. 4:9; Евр. 10:23) и да възвеличаваме Неговата вярност (Пс. 92:1-2; Пс. 89:1).

(v) Вярата е резултат от слушането

Бог съобщава мислите си чрез Неговото Слово. Когато Той ни направи способни да слушаме това, което ни казва чрез Духа Си, това ще произведе в нас отклик на вяра и убеждение, че това, което Той ни казва е наистина вярно и е за нас. "Вярата идва от слушане, а слушането от (точното) Слово на Бога." (Рим. 10:17). Когато изповядаме даденото ни слово на вяра и застанем на него и правилно го използваме, ще намерим творческата сила на Бога, работеща чрез словото, изпълнявайки всичко обещано. Исус ни казва, че чрез вяра нищо не ще бъде невъзможно за нас (Мт. 17:20). Вярата изисква да обмениш източника на знание, на който си разчитал единствено до сега, и да започнеш да разчиташ на по-висш източник на знание, т.е. знанието по откровение.

Сетивното познание е цялото познание, което идва до естествения човек чрез неговите пет сетива. Това познание е ограничено и се определя като човешка мъдрост (1 Кор. 2:4-6). Знанието по откровение е знание, основано не върху петте сетива или естествени разсъждения, но върху по-висш източник - истината на Божието Слово (1 Кор. 2:7-16).

"А вярата е увереността (потвърждението, натуралния акт) на нещата, за които (ние) се надяваме, даване същественост на неща, които не виждаме и убеждението за тяхната реалност - вярата възприема като реален факта, който не е разкрит от сетивата." (Евр. 11:1, Амплифайд Вършън)

(vi) Вярата идва преживявайки Бога и Неговата вяроност

Колкото повече имаме вяра към Бога, толкова повече преживяваме неговата вяроност и повече расте нашата вяра. Бог ни е дал и дарбите на изцеление и чудеса, които трябва да ни насочат към Него и да увеличат нашата вяра (Ин. 2:11; Ин. 11:15).

(vii) Вярата расте като си спомняме показаната вяроност.

г) Заключение

Вярата не е интелектуално отношение към проблемите. Това е самото естество на Бога. Бог е Бог на вяра: Той сътвори вселената чрез вяра (Евр. 11:3). Човек, който е новороден от Духа на Бога, е приел потенциала на Божието естество. Старата природа на всеки човек е управлявана от негативни сили, такива като страх, съмнение, объркване и заблуда, но новата природа е Божията природа, която е творческа, извежда от заблудата и от греха. Вярата е това ново изразяване на природата (Рим. 1:17). Вярата в Бога е начин на живот за всеки ученик на Исус.

д) Въпроси и дискуссионни точки

1. Защо всяко нещо, лишено от вяра е мъртво?
2. Правим ли в момента нещо, което е лишено от вяра в Бога и как ще се отнесем към това?
3. Какво казват за вярата 1 Ин. 5:4-5 и 1 Пет. 1:5?
4. Можем ли да твърдим, че имаме вяра без дела, които да я потвърждават?
5. Кой е авторът и усъвършителят на нашата вяра? (Евр. 12:2).
6. Какво означава това, че "с вярване ходим, а не с виждане."? (2 Кор. 5:7)
7. Как вярата се проявява? (Гал. 5:6)

е) Обобщение и приложение

1. Необходимо е покаяние от мъртви дела, за да може вярата към Бога да се развива.
2. Без вяра не е възможно да се угоди на Бога.

3. Вярата е увереност че това, което Бог е казал, ще се осъществи.
4. Вярата включва да се доверяваме на Бога повече отколкото на нас самите.
5. Вярата в Бога трябва да бъде начин на живот на всеки ученик на Исус.
6. Вярата идва от Бога.
7. Вярата расте, когато нашето знание за Бога расте.